

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/91/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010350
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1617010350.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného M. U. stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 18. marca 2019 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný M. U. nar. XX.XX.XXXX, miesto narodenia: H., trvalé bydlisko: T. S.,

sa uznáva za vinného, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojich detí G. U., nar. XX.XX.XXXX, P. U., nar. XX.XX.XXXX a D. U., nar. XX.XX.XXXX, všetci trvalé bytom J. R. J. XXXX/XX, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Malacky, spisovej značky 8P/151/2015 zo 04.10.2016, právoplatným dňa 18.10.2016, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna P. sumou 80,- Eur, syna D. sumou 70,- Eur a syna G. sumou 70,- Eur, a to mesačne vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky oprávnených detí Q. R., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom J., R. J. XXXX/XX, a od 08.04.2018 do 30.06.2018 k rukám už plnoletého syna P. U., nar. XX.XX.XXXX, pričom obvinenému bolo výživné na oprávnené deti určené predbežnou otázkou podľa § 7 odsek 1 zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov za obdobie od 26.10.2015 do 17.10.2016 vo výške 80,- Eur mesačne na oprávneného P., 70,- Eur mesačne na oprávneného D. a 70,- Eur mesačne na oprávneného G., si túto povinnosť riadne neplní od 26.10.2015 až doposiaľ (na plnoletého P. U., nar. XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX), v dôsledku čoho mu vznikol na výživnom dlh voči oprávneným osobám vo výške najmenej 8.520,- Eur (vrátane mesiaca marec 2019), pričom v rozhodnom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani iné štátne sociálne dávky, dôchodkovú dávku ani dávku v nezamestnanosti a peniaze na živobytie si zabezpečoval neevidovanou brigádnickou prácou.

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a po dlhší čas

č í m s p á c h a l

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 24.08.2017 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 221/17/1106-12 na obžalovaného M. U. za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov Q. R. a P. U., oboznámením listinných dôkazov a to najmä rodnými listami maloletých detí, rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/151/2015, ďalej listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a uvedenými v texte rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný v priebehu hlavného pojednávania menil svoj postoj k obžalobe, najprv uvádzal, že je nevinný, pretože matke detí osobne odovzdal časť finančných prostriedkov z dlžného výživného. Neskôr na hlavnom pojednávaní uviedol, že vinu priznáva, je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti. Uviedol, že na dlžnom výživnom neuhradil nič a to z dôvodu, že nemal žiadne finančné prostriedky. Pracuje len brigádne, sporadicky, ako pomocník na stavbách, má aj určité zdravotné problémy. Začiatkom roka 2019 prekonal porážku, bol hospitalizovaný 10 dní, pravidelne dochádza na kontroly k svojmu obvodnému lekárovi. S deťmi sa nestretáva, ani iným spôsobom im neprispieva na výživu. Uviedol, že je mu uvedeného konania úprimne ľúto.

Svedkyňa Q. R. (matka maloletých detí) na hlavom pojednávaní uviedla, že je bývalou manželkou obžalovaného, v súčasnosti ho už ako blízku osobu nevníma. Uviedla, že obžalovaný dlhodobo na deti ničím neprispieva, s deťmi sa vôbec nekontaktuje. Na dlžnom výživnom neuhradil nič. Najstarší syn P. sa v lete roku 2018 už zamestnal, od tohto obdobia už nie je odkázaný na výživu rodičov. Ďalej uviedla, že neplnenie vyživovacej povinnosti nemalo na deťoch trvalo nepriaznivé následky.

Svedok P. U. (syn obžalovaného) na hlavom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným, jeho otcom, nie je dlhodobo v žiadnom kontakte, pričom obžalovaný dlhodobo ničím neprispieval na jeho výživu. Ďalej uviedol, že vyživovacia povinnosť obžalovaného voči jeho osobe trvala do júna 2018 a to vrátane tohto mesiaca, nakoľko na konci júna ukončil štúdium na strednej škole a následne sa od 04.07.2018 zamestnal, čím si sám hradí svoje potreby. Taktiež uviedol, že obžalovaný dlh na výživnom doposiaľ neuhradil.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/151/2015 zo dňa 04.10.2016, právoplatným dňa 18.10.2016, bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí nasledovne: P. U., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- € mesačne, D. U., nar. XX.XX.XXXX sumou 70,- € mesačne, G. U., nar. XX.XX.XXXX sumou 70,- € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa, s účinnosťou od 01.10.2016.

Z ďalších listinných dôkazov súd poukazuje na potvrdenia a správy Daňového úradu Bratislava, pobočka Malacky zo dňa 06.07.2017 a správy Okresného úradu Malacky zo dňa 27.06.2017, z ktorých mal súd za preukázané, že obžalovaný nie je registrovaný v príslušných registroch ako podnikateľský subjekt.

Zo správ Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava a správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky súd zistil, že obžalovaný od r. 2015 nebol vedený ako uchádzač o zamestnanie, ďalej bolo zistené, že nebol poberateľom žiadnych dávok alebo príspevkov.

Taktiež súd poukazuje na správu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o priestupkoch a odpis z registra trestov.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

b) závažnejším spôsobom konania.

Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu okrem iného po dlhší čas, alebo na viacerých osobách.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného. Podľa názoru súdu obžalovaný, svojim konaním uvedeným vo výroku o vine, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože bolo preukázané, že obžalovaný ako otec oprávnených detí P. U., nar. XX.XX.XXXX, D. U., nar. XX.XX.XXXX a G. U., nar. XX.XX.XXXX, si neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci mu táto vyplývala zo Zákona o rodine a výška ktorej vyživovacej povinnosti mu bola určená jednak právoplatným rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/151/2015 zo dňa 04.10.2016, právoplatným dňa 18.10.2016, a taktiež predbežnou otázkou podľa § 7 odsek 1 zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov za obdobie od 26.10.2015 do 17.10.2016 vo výške 80,- Eur mesačne na oprávneného maloletého P., vo výške 70,- Eur mesačne na oprávneného maloletého D. a vo výške 70,- Eur mesačne na oprávneného maloletého G., čím za obdobie od 26.10.2015 až doposiaľ - do vyhlásenia rozsudku (na t.č. už plnoletého P. U. do 30.06.2018), spôsobil dlh na výživnom vo výške najmenej 8.520,- Eur. Skutok tak, ako je popísaný v obžalobe, bol preukázaný výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý sa v plnej miere priznal k neplneniu vyživovacej povinnosti, ďalej výpoveďami svedkov Q. R. a P. U., t.j. osôb, do ktorých rúk je obžalovaný povinný plniť výživné. Ďalej bol preukázaný listinnými dôkazmi, predovšetkým právoplatným rozhodnutím súdu určujúcim obžalovanému plniť vyživovaciu povinnosť v ňom určených sumách, ako aj rodnými listami maloletých detí, ktoré preukazujú paternitu obžalovaného.

Zavinenie obžalovaného, a tým aj vznik jeho trestnej zodpovednosti súd vzhliadol v tom, že obžalovaný nevyvinul dostatočné úsilie upraviť si svoje zárobkové pomery tak, aby vyživovaciu povinnosť voči svojim synom riadne plnil, a aby táto povinnosť zaplatiť výživné neostala len v rovine prísľubov spoliehajúc sa náhodný zdroj finančných prostriedkov, ako v prípade občasných brigád. Konanie obžalovaného súd vyhodnotil podľa § 15 písm. b) Trestného zákona ako úmysel nepriamy, nakoľko obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem spoločnosti na ochrane svojich občanov pri plnení vyživovacej povinnosti a bol uzročený s následkom. Zákonnú vyživovaciu povinnosť si teda obžalovaný neplnil vedome.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pretože bolo preukázané že obžalovaný úmyselne, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil si zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas a na viacerých osobách (3 deti), preto súd kvalifikoval skutok podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Keďže neplnenie vyživovacej povinnosti trvalo aj po podaní obžaloby dňa 24.08.2017, pričom u oprávneného najstaršieho dieťaťa P. U., nar. XX.XX.XXX zanikla vyživovacia povinnosť počnúc mesiacom júl 2018, kedy sa zamestnal a nie je od tejto doby závislý na výžive svojich rodičov, súd upravil skutkovú vetu rozsudku a upravil jednak výšku dlžného výživného do momentu vyhlásenia rozsudku, a taktiež dĺžku vyživovacej povinnosti na t.č. už plnoletého syna P. U.. Od podania obžaloby, kedy obžalovaný dlhoval na výživnom sumu 5.060 € uplynulo do vyhlásenia rozsudku doba 10 mesiacov, keď bol obžalovaný povinný prispievať na výživu všetkých troch detí (t.j. do 30.06.2018) celkom sumou 2.200 € ((80 € + 70 € + 70 €) x 10 mesiacov), následne od 01.07.2018 ku dňu vyhlásenia rozsudku bol povinný prispievať na výživu dvoch neploletých detí (D. a G.) po dobu 9 mesiacov celkom sumou 1.260

€. Súd teda k dlžnej sume po podaní obžaloby pripočítal sumu 3.460 €, t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku bol obžalovaný povinný zaplatiť sumu najmenej 8.520 €.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol 11 krát súdne trestaný. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/51/2015 zo dňa 25.09.2015, právoplatným dňa 12.02.2016, bol obžalovaný odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov podmienene, s určením skúšobnej doby v trvaní 3 rokov do 07.03.2018. Trestnej činnosti sa obžalovaný v danej trestnej veci teda dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia za inú trestnú činnosť.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného poriadku bol súd povinný zistiť a prihliadnúť na pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť priznania a ľútosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že už bol za trestný čin odsúdený. Pomer uvedených okolností je 1:1.

Nakoľko obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia, s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona bolo vylúčené uložiť odsúdenému podmienene trest odňatia slobody, čo však nevyklúčovalo možnosť uložiť aj iný druh tzv. alternatívneho trestu. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obžalovanému v čase skutku plynula skúšobná doba podmienene odsúdenia trestu odňatia slobody za iný trestný čin a pokiaľ si obžalovaný túto skutočnosť dostatočne neuvedomoval a mal k nej ľahostajný postoj, bolo by v rozpore s účelom trestu obžalovanému uložiť iný druh trestu, ako nepodmienený trest odňatia slobody. Súd teda vzhľadom na povahu trestného činu i predchádzajúce odsúdenie obžalovaného dospel k záveru, že na naplnenie účelu deklarovaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, je potrebné uložiť obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko predchádzajúce podmienene odsúdenie sa minulo účinku, keď obžalovaný sa opätovne dopustil trestného činu, a to v skúšobnej dobe. Pokiaľ páchatel' spácha trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia alebo podmienene prepustenia, je aj v zmysle judikatúry opodstatnené a žiaduce prísne potrestanie páchatel'a nepodmieneným trestom odňatia slobody za účelom dosiahnutia, resp. naplnenia všetkých funkcií, ktoré trest plniť má a ktoré neboli naplnené výkonom predchádzajúceho podmienene odsúdenia. Tieto závery plne dopadajú aj na obžalovaného. Podľa zásady uvedenej v § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest plniť nielen represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život. V rámci trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 207 ods. 3 Trestného zákona, ktorá je 1 až 5 rokov, súd s prihliadnutím na závažnosť konania obžalovaného, na následky trestného činu a spôsob spáchania trestného činu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, čo je na spodnej hranici trestnej sadzby. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zväží následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom, pričom trest odňatia slobody v tejto výmere nezasiahne neprímerane do života obžalovaného v zmysle straty pracovných návykov a možnosti zaradenia sa do práce, ani neohrozí plnenie jeho vyživovacej povinnosti.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, s poukazom na ust. § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Trestnosť činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu, a tiež ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytol oprávnenému náhradné výživné podľa osobitného predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné, skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu.